

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Lukáše Pišvejce ve věci

žalobce: P. R.,

proti

žalované:

Vězeňská služba České republiky
Věznice Kynšperk nad Ohří
Zlatá čp. 52, Kynšperk nad Ohří

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2019, č. j. VS-200587-18/ČJ-2019-802732-KT

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí čj. VS-200587-17/ČJ-2019-802732-KT ze dne 29. 8. 2019 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) o uložení kázeňského trestu umístění odsouzeného do uzavřeného oddílu na dobu 7 dní, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení.

II.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že čekal na převoz do jiné věznice a zeptal se dozorce, zda si může vzít všechny svoje věci včetně benefitů z pracoviště, a dozorce mu odpověděl, že ano. Žalobce takto postupoval, ale pak mu dozorce řekl, že takové množství mu nemůže pustit, a proto s ním šel zpět na pracoviště, kde žalobce své věci s benefity uložil zpět do své skříně. Následující den přišla prevence, kde mu toto všechno bylo zabaveno k šetření, a po jednom měsíci mu bylo sděleno, že se nejedná o trestný čin, ale bude to postoupeno k řešení věznici. Následně ho věznice vyřadila z pracoviště a bylo mu řečeno, že věznice mu benefity zničí a nic mu nevrátí. Žalobce popíral, že by se dopustil kázeňského přestupku, nic nepašoval.
3. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná uvedla, že spáchání přestupku žalobcem bylo prokázáno, když žalobce přes poučení přenášel nepovolené předměty z pracoviště do věznice.
5. Žalovaná žádala, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Vzhledem k tomu, že žalovaná ve vyjádření k žalobě s tímto postupem vyjádřila výslovný souhlas a žalobce ve lhůtě jemu soudem k tomu poskytnuté ani později nevyjádřil s tímto postupem nesouhlas, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba je nedůvodná.
9. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, které podle nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 32/08, podléhá soudnímu přezkumu, protože se týká základních práv a svobod jeho adresáta. Kázeňské řízení je ve smyslu evropské judikatury svojí povahou řízením trestním, kde je plně na rozhodujícím orgánu, aby i bez návrhu zjišťoval Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Je proto povinností správního orgánu rozhodujícího o kázeňském trestu skutkový a právní stav náležitým způsobem zjistit a rozhodnout o něm (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 As 83/2013 - 34). S účinností od 1. 7. 2011 může být napadené rozhodnutí předmětem soudního přezkumu podle výslovného ustanovení § 52 odst. 4 zákona č. 169/1999 Sb. (dále jen „ZVTOS“).

10. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným spácháním kázeňského přestupku tím, že přes předchozí výslovný zákaz byl ve Věznici Kynšperk nad Ohří dne 2. 7. 2019 v cca 14:40 hodin po ukončení pracovní směny ve WITTE žalobce při osobní prohlídce přistižen, jak přenašel z pracoviště do střežené zóny věznice 11 ks tabáku po 30 g a 5 ks kávy po 1 kg, a to přestože se téhož dne v 6:30 hodin dotazoval žalobce nprap. B., službu konajícího strážného, na přenos osobních věcí, za něž strážný považoval hygienu a oděv, a proto přenos odsouhlasil. Toto jednání bylo kvalifikováno jako porušení zákazu podle § 28 odst. 1 ZVTOS, podle něhož byl žalobce mj. povinen ve výkonu trestu dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby. Jednání žalobce bylo posouzeno jako zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu odnětí svobody podle § 46 odst. 1 ZVTOS a byl mu uložen nepodmíněný kázeňský trest podle § 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS spočívající v umístění odsouzeného do uzavřeného oddílu na dobu 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení.
11. Výrok prvoinstančního rozhodnutí byl odůvodněn tím, že zjištěný skutkový stav byl prokázán šetřením oddělení prevence a stížností, zejména úředním záznamem o podání vysvětlení žalobcem, vytěžením mistrů zaměstnavatele žalobce a odsouzených, kdy bylo prokázáno, že žalobce byl před spácháním přestupku mnohokrát poučen zaměstnanci Vězeňské služby i nadřízenými zaměstnavatele žalobce o zákazu vynášet z pracoviště kávu a tabák do střežené zóny věznice.
12. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce stížnost, již odůvodnil tím, že došlo k nedorozumění, a když má být potrestán on, musí být potrestán i dozorce, jelikož vše, co s ním donesl zpět na pracoviště, měl ihned zlikvidovat.
13. Napadeným rozhodnutím byla stížnost žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí zamítnuta, neboť spáchání kázeňského přestupku odsouzeným a jeho zavinění bylo dostatečně prokázáno a uložený trest a jeho výše je úměrná závažnosti přestupku a je v souladu s účelem výkonu trestu odnětí svobody. Rozhodnutí je odůvodněno odkazem na jednotlivé, níže uvedené, podklady rozhodnutí, prokazující, že žalobce byl před spácháním přestupku v den spáchání přestupku poučen o zákazu vnosu kávy a tabáku do střežené zóny věznice.
14. Soud vyšel z následující právní úpravy.
15. Podle § 28 odst. 1 ZVTOS je odsouzený ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.

16. Podle § 46 odst. 1 ZVTOS je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu. § 46 odst. 2 ZVTOS stanoví, že za kázeňský přestupek lze odsouzenému uložit kázeňský trest, ledaže samotným projednáním kázeňského přestupku s odsouzeným lze dosáhnout sledovaného účelu. Podle § 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS je kázeňským trestem umístění do uzavřeného oddílu až na 28 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení.
17. § 47 odst. 1 ZVTOS stanoví, že kázeňský trest lze uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a důkazům o nich. Může uvádět okolnosti, které jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují a na podporu svých tvrzení navrhopat provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě. Odst. 2 právě uvedeného ustanovení stanoví, že uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu.
18. Podle § 58 odst. 2 vyhlášky č. 345/1999 Sb. (dále jen „řád“) se o kázeňském přestupku odsouzeného sepíše záznam na předepsaném tiskopisu. Ze záznamu musí být zřejmé konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl přestupek spáchán, popřípadě též předpokládané pohnutky takového jednání. Záznam o kázeňském přestupku a uložení kázeňského trestu se po jeho vykonání založí do osobního spisu odsouzeného. Uložení kázeňského trestu, jeho druh a důvod uložení se zaznamená do osobní karty odsouzeného.
19. § 58 odst. 3 řádu stanoví, že v řízení o kázeňském přestupku je důkazním prostředkem vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména vlastní zjištění zaměstnance Vězeňské služby, výpovědi odsouzených a jiných osob, věci, listiny a ohledání. Důkazy musí být označeny konkrétně, a to takovým způsobem, aby je bylo možno prověřit. Jsou-li důkazním prostředkem výpovědi svědků, uvede se stručný obsah jejich výpovědí s jejich vlastnoručním podpisem. Doznání odsouzeného nezavazuje příslušného zaměstnance Vězeňské služby povinnosti přezkoumat a dostupnými prostředky prověřit všechny okolnosti skutku.
20. Podle § 58 odst. 4 řádu platí, že před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se k věci vyjádřil. Vyjádření odsouzeného se uvede na předepsaném tiskopisu a předloží odsouzenému k podpisu. Odmítne-li odsouzený vyjádření podepsat, uvede příslušný zaměstnanec Vězeňské služby tuto skutečnost včetně důvodu odmítnutí a připojí datum a svůj podpis.
21. § 58 odst. 5 řádu stanoví, že kázeňský trest lze uložit, je-li vina odsouzeného prokázána. Při rozhodování o uložení kázeňského trestu je zaměstnanec Vězeňské služby povinen přihlédnout zejména k závažnosti kázeňského přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k dosavadnímu chování odsouzeného. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a musí kromě výroku a odůvodnění obsahovat i poučení o oprávněném prostředku. Odsouzený potvrdí oznámení rozhodnutí podpisem. Odmítne-li, postupuje se obdobně, jako když odsouzený odmítne podepsat své vyjádření.
22. Podle ustálené judikatury správních soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 1. 2015, č. j. 30 A 84/2013-65, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2019, č. j. 9 As 338/2018 - 52) se použijí základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až § 8 správního řádu ve smyslu § 177 odst. 1

správního řádu i v rámci řízení o uložení kázeňského trestu dle ZVTOS, ačkoliv se dle § 76 odst. 1 zákona o VTOS na řízení podle tohoto zákona správní řád nevztahuje.

23. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2019, č. j. 9 As 338/2018 - 552, vyplývá, že „Vzhledem k povaze kázeňského přestupku se dle judikatury Nejvyššího správního soudu nabízí analogické použití právních předpisů upravujících podmínky odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudky ze dne 22. 2. 2017, sp. zn. 6 As 303/2016 - 37, a ze dne 5. 12. 2014, sp. zn. 2 As 101/2014 - 26). Takovému postupu nasvědčuje i § 55 odst. 1 zákona o výkonu trestu, podle něhož se uložním kázeňského trestu vyřizují též jednání, která mají znaky přestupků, pokud byly spáchány během výkonu trestu. Podle § 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, který byl platný v době jednání zakládajícího odpovědnost, postačí k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Na toto pojetí zavinění ostatně navázal i současný zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (viz § 15 odst. 1). K odpovědnosti za kázeňský přestupek tak postačuje zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.“
24. Skutkové zjištění o spáchání předmětného přestupku správní orgány opřely podle odůvodnění svých rozhodnutí o následující podklady obsažené ve správním spisu.
25. Podle záznamu o kázeňském přestupku se měl žalobce dne 2. 7. 2019 v 6:30 hodin před přechodem do výrobní části věznice dotázat nprap. B., zda si může přenést z pracoviště své osobní věci - hygienu a náhradní oděv. Svou žádost žalobce odůvodnil tím, že bude trvale přemístěn na jinou organizační jednotku, a taková žádost byla odsouhlasena. V 14:40 hodin žalobce donesl v ruce kromě hygieny a náhradního oděvu i tašku s 11 ks 30 g tabáku, 5 ks 1 kg kávy, 4 ks papírků a balíček filtrů. Po sdělení předmětu obvinění žalobce do záznamu obvinění dne 25. 7. 2019 popřel a uvedl, že nic nepašoval, že byl ráno vedoucím poučen, že si nic nemá tahat a že benefity vrátil na pracoviště. Obviněný byl seznámen s podkladem rozhodnutí - pokynem ze dne 6. 12. 2017. Dne 29. 8. 2017 se do záznamu vyjádřil žalobce tak, že nebyl s dozorcem pořádně dohodnut, a proto si vzal veškeré věci, jelikož čekal převoz do jiné věznice, neporadil se s dozorcem, nechtěl bez dovolení nic přenášet, ale nebyl s dozorcem správně domluvený.
26. Skutečnost, že se dotaz žalobce na možnost transportu věcí týkala jen osobních věcí a nikoli tabáku a kávy, potvrdil ve služebním záznamu nstrm. S. Nstrm. S. ve služebním záznamu potvrdil i to, že žalobce byl spolu s ostatními odsouzenými poučen o zákazu transportu mj. tabáku a kávy při navádění na pracoviště a že u žalobce byly při osobní prohlídce nalezeny výše popsané zakázané věci. Při nálezů věcí byl žalobce dotazován na důvod svého jednání, když byl ráno o zákazu vnosu věcí do střežené zóny věznice z pracoviště výslovně poučen, žalobce uvedl, že tabák a kávu dostal od zaměstnavatele jako benefit, že jde o osobní věci a že bude věc řešit přes svého advokáta. V zápisu o pohovoru ze dne 25. 7. 2019 tento skutkový průběh potvrdil i nprap. B.
27. Dne 8. 7. 2019 podal k věci žalobce vysvětlení, kde doznal, že tabák a kávu přenášel do střežené části věznice a že věděl o tom, že tyto věci nesmí pronášet z pracoviště do střežené zóny věznice, protože byl o tom několikrát poučen. Proto se příslušníka Vězeňské služby ptal, zda si může s jeho souhlasem věci na ubytovnu odnést. Ten mu to však nepovolil, tak věci za jeho přítomnosti uložil zpět do své osobní skříňky. Žalobce dodal, že nechtěl nic pronášet bez povolení.
28. Podle služebního záznamu ze dne 17. 7. 2019 jedenáct vytěžených odsouzených uvedlo, že jim zaměstnavatel poskytuje benefity jako tabák a kávu, ale tyto musí zkonsumovat na pracovišti, protože je nesmí z pracoviště odnášet – o zákazu vědí všichni
- Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

pracující odsouzení, když o tom zákazu je poučují nejen mistři zaměstnavatele, ale každý den před nástupem do práce i příslušníci Vězeňské služby.

29. Podle služebního záznamu ze dne 23. 7. 2019 tři mistři zaměstnavatele žalobce uvedli, že žalobce byl mistry poučen o tom, že tabák a kávu nesmí z pracoviště odnášet do střežené části věznice.
30. Podle osobní dokumentace žalobce vedené věznicí byl žalobce v roce 2016, 2017, 2018 a 2019 poučen o tom, že v případě pracovního zařazení musí dodržovat pokyny zaměstnanců Vězeňské služby a vedoucích pracovníků pracoviště.
31. Soud shrnuje, že skutkové zjištění o přenášení věcí z pracoviště do střežené zóny věznice žalobcem přes předchozí zákaz jak zaměstnavatele, tak i zaměstnanci Vězeňské služby bylo bezpečně prokázáno: Především sám žalobce dne 25. 7. 2019 uvedl, že byl ráno vedoucím poučen, že si nic nemá tahat, dále dne 29. 8. 2017 uvedl, že nebyl s dozorcem pořádně dohodnut, a proto si vzal veškeré věci, jelikož čekal převoz do jiné věznice, neporadil se s dozorcem, nechtěl bez dovolení nic přenášet, ale nebyl s dozorcem správně domluvený, a zejména dne 8. 7. 2019, kdy doznal, že tabák a kávu přenášel do střežené části věznice a že věděl o tom, že tyto věci nesmí pronášet z pracoviště do střežené zóny věznice, protože byl o tom několikrát poučen.
32. Usvědčujícím důkazem však nebyla jen vyjádření žalobce, ale i výpovědi nprap. B. a nstrm. S., kdy tito jednak potvrdili přenášení zakázaných věcí zjištěných při osobní prohlídce, ale i to, že žalobce byl spolu s ostatními odsouzenými poučen o zákazu transportu mj. tabáku a kávy při navádění na pracoviště. Poučování odsouzených o zákazu přenášení zakázaných věcí potvrdili i vytěžení odsouzení a mistři zaměstnavatele žalobce. Poučení žalobce o jeho povinnosti dodržovat pokyny zaměstnanců Vězeňské služby a vedoucích pracovníků pracoviště byla prokázána i osobní dokumentací žalobce vedenou věznicí.
33. Žalobní námitka vyvracející skutkové zjištění, na němž je postaveno napadené rozhodnutí, tj. že žalobce nebyl oprávněn tabák a kávu přenášet do střežené zóny věznice, je tudíž nedůvodná. Sporované skutkové zjištění bylo prokázáno výše popsány důkazy. V řízení nebylo prokázáno, že by žalobci byl dozorcem udělen výslovný souhlas s přenosem zakázaných věcí. Žalobce v žalobě ani neuvedl, který důkaz by tuto jím tvrzenou skutečnost měl v řízení prokázat. Skutkové závěry správních orgánů jsou opřeny o řádné dokazování, z něhož sporné závěry logicky vyplývají. Napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, když je z něj zřejmé, o jaké důkazy byl skutkový závěr opřen, jak důkazy žalovaná vyhodnotila, a toto hodnocení se jeví soudu jako naprosto logické. Závěry žalované popsané v napadeném rozhodnutí proto soud plně aprobuje.
34. Soud obiter dictum dodává, že správní spis na čl. 3 obsahuje záznamový list, podle něhož byl žalobce již dne 19. 9. 2017 poučen, že za osobní věci se považuje určený počet triček, tepl. souprav a obuvi, a i proto nemohl nabýt žalobce dojmu, že osobní věci zahrnují i tabák a kávu.
35. Lze tedy uzavřít, že správní orgány v předcházejícím řízení postupovaly v souladu se zákonem a napadené rozhodnutí netrpí vadami vytknutými žalobou žalobce, které by způsobily nezákonnost napadeného rozhodnutí.
36. Žalobu soud tedy shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaná se práva na náhradu nákladů řízení ve vyjádření k žalobě vzdala, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 8. dubna 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu